

**Pořad bohoslužeb pro
Železný Brod
a celý farní obvod.**

Pořad bohoslužeb:

Úterý - Železný Brod v 18.00

Středa - Železný Brod v 18.00

Čtvrtek - Držkov v 16.00
- Železný Brod v 18.00

Pátek - Železný Brod v 18.00

Sobota - Zásada v 16.00
- Bzí v 18.00

Neděle - Železný Brod v 8.30
- Loučky v 11.00
- Krásná v 16.00

**Srdečně Vás zveme
na posvícení
do Železného Brodu.**

**Mše svatá
se bude konat
21. října v 9.30hod.**

S MODLITBOU JE TO JAKO S LÁSKOU

S modlitbou je to jako s láskou. Na počátku mnoho slov a dohadování. Pak nastane ticho a každé slovo je dlouho vyčkávané.

Jsou chvíle, kdy jsou slova zbytečná. Stačí, že milujeme. A to je vhodný čas pro jednoduchou modlitbu, čas spočinout na Bohu obyčejným oddaným pohledem.

V tu dobu zvokvívá takzvaná litaniová modlitba,

kteřá je nekonečným opakováním stejných výrazů, tak bohatých obsahem: „Pane, smiluj se nade mnou...“, „Ježíši miluji tě...“, „Zdrávas Maria...“

Růženec patří k těm druhům modliteb, které předcházejí nebo provázejí kontemplativní modlitbu Ducha.

Carlo Carretto: Myšlenky na každý den

Pozdní seznámení

Tímto krátkým příspěvkem bych chtěl poněkud poodhalit pozadí týkající se mé osoby - jako druhého varhaníka - ve zdejším chrámu Páně sv. Jakuba. Jak jistě víte chodím téměř pravidelně hrát ve všední dny o večerních mších sv. Musím však konstatovat, že s mojí „huddbou“ sám nejsem spokojen. Nevím jestli je známo, že nemám žádné hudební vzdělání a že jsem prakticky úplný samouk - amatér a k tomu ještě bez potřebného talentu. Bez denního předchozího přehrávání by to ani nešlo i přes to že už hraji tolik let!

Začal jsem hrát proto, že před mnoha lety, za mého mládí (17let) můj bratr-kněz potřeboval, ve svém prvním samostatném místě na Mostecku, varhaníka. V této době a v tomto roce (1957) jsem právě maturoval, takže příprava na „zkoušku dospělosti“ mi zabírala hodně času. Učit hrát jsem se začal někde v pozdním létě a na vánoce jsem již měl „umět koledy“. Nejprve jsem se musel učit noty a pak se seznamovat se starým harmoniem. Bylo to opravdu náročné a pro mne i stresující, když jsem si představil, že budu hrát na veřejnosti v kostele!

I přes moji píli to první veřejné „vystoupení“ nedopadlo nejlépe. Ale potom, jak už to někdy bývá, začalo se mi hrání líbit a cvičení bylo postupně mým koníčkem. Později jsem chodil také na výuku k p. Kopalovi, tehdejšímu zdejšímu varhaníkovi, který tak přispěl k mému zdokonalení.

Po jeho nečekané smrti v r.1966, jsme se ujali s pí. Věrou Hlubučkovou varháníčení na zdejším kůru. Dohodli jsme se, že já budu hrát ve všední den a ona v neděli i ve svátek a navíc povede chrámový sbor. Toto praktikujeme již dlouhá léta - ale s podstatným rozdílem v kvalitě hry. Já však zůstal pouze „amatérem“ a nebude to již lepší...! Tento rozdíl se stále projevuje i v dnešní době. Chci se tímto omluvit za nepřiliš dobré hrání, které je občas obdařeno „překlepy“. I přes moji snahu se mi někdy zdá, že s přibývajícím věkem, kvality nějak ubývá. K tomu přispívá i chladno, které je v zimním období v kostele, ale i malá ruka, která v důsledku toho někdy nedosáhne bez problémů na správnou klávesu. V důsledku toho žádám o pochopení všechny ty, kteří si tuto skutečnost uvědomují.

Jsem rád, že mohu využít, po dlouhých letech příležitosti v tomto zpravodaji a zvláště mladší farnosti s touto záležitostí seznámit. V případě dalších nechtěných chyb prosím laskavě o toleranci!

Karel Maryška

Matka Kristova a Matka naše - Maria

Ona otevřela Bohu svůj život v bezmezné důvěře. Musela naplnit úkoly a povinnosti chudé palestinské dívky a později matky. Ale v tom všem a nad to všechno byla Boží. Plná milosti, Dívka Páně, která nechtěla nic, než aby se jí stalo podle jeho slova. Služebnice, která nedělala jen to a ono pro Boha, ale která pro něho byla ve všem, co žila. Její panenství tuto celou věc ještě víc zvýrazňuje a podtrhuje: ta, která neměla nic, ani svého muže, která neudělala po lidské stránce nic aktivního pro to, aby mohla přivést na svět Mesiáše, se právě Matkou Mesiáše stala. Bůh podtrhl svrchovanost a suverenitu svého daru. Obdaroval chudou, bezvýznamnou dívku - Pannu tím, po čem toužily všechny izraelské ženy - mateřstvím Mesiáše. Mariin život tak přinesl ten nejvzácnější plod - Mesiáše, Spasitele.

Jistěže se v tom nikdo z nás Marii nevyrovná a nemůže vyrovnat. Mesiáš nám byl darován jedinkrát, a to provždy. Ale přece - každý z nás věřících může být plný Boha, plný Ducha Kristova. Každý z nás tedy může zcela reálně přinášet do světa, v němž žije, do života, který spoluvytváří, Boží plnost, Boží přítomnost a moc, Boží lásku. A tak se náš život může stát plodným podobně, jako byl život Mariin. Plodný ne už naší neuvěřitelnou výkonností, ale plodný Bohem, který v nás žije a působí. Tento svět není v podstatě chudý na výkonné pracovníky nebo na vynikající odborníky. Je ale značně chudý na Boží lidi. A to je tedy úkol, který je nám vlastní, který za nás křesťany nikdo nemůže na sebe vzít.

P. Aleš Opatrný

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **483 389 223**

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Klokočské Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Miroslaw Mateňko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farabrod@volny.cz, můžete je také osobně předat duchovním správcům.

Modlitba růžence má svůj kořen v modlitbě žalmů

Modlitba růžence má svůj kořen v modlitbě žalmů. Křesťané hned od počátku přejali žalmy jako podklad pro svou modlitbu. V žalmech totiž každý člověk snadno poznává Boha, jako svého nejvyššího Dobrodince a Spasitele, ke kterému je možno se obracet s díky a od něhož se může s důvěrou žádat milost, pomoc, milosrdenství a odpuštění hříchů.

Zvláště poustevníci a řeholníci se hodně modlili žalmy. V jejich společenství se každý zavázal alespoň jednou týdně pomodlit se nad všemi 150-ti žalmy. Časem se vžilo, že se ke každému žalmu přidávalo jedno tajemství z Ježíšova života. Tak vznikl soubor 150-ti tajemství k jednotlivým žalmům. Protože ale někteří bratři neuměli číst, vyvinul se časem zvyk modlit se místo 150-ti žalmů 150 „otčenášů“ a „zdrávasů“. Tato modlitba se prokládala velebením Nejsvětější Trojice ve zvolání: „Sláva Otci...“. Později se počet tajemství snížil na patnáct, takže bylo možné se je naučit nazpaměť

Křesťanská víra začala později nahlížet na tajemství Ježíšova života Mariiným pohledem, tedy pohledem té, která Boha plně přijala do svého života, jeho „slovo slyšela, uchovávala ho ve svém srdci a zachovávala ho“ (srv. Lk 2, 51; 11, 28).

Růženec lidem připomíná, z pohledu lidí, nejvýznamnější Boží činy. Růženec by neměl být samoúčelnou modlitbou, ale modlitbou, která křesťana učí, podněcuje a pomáhá se otevřít Bohu a jen na Něm založit osobní život a naději. Toto vše je zvláště zřejmé ze závěrečné modlitby v růženci: „Bože, Tvůj jednorozený Syn, nám svým životem, smrtí a zmrtvýchvstáním získal věčnou spásu; dej nám, prosíme, abychom na přímluvu Panny Marie, podle těchto tajemství žili a dosáhli toho, co slibují. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.“

Podle prof. Dr. L. Rupčíče

Křesťanská modlitba se obrací i k Marii

Křesťanská modlitba se obrací k Bohu ale i k těm, kteří u Boha už přebývají - ke svatým. Mezi těmi, ke kterým se obrací křesťanská modlitba zaujímá mimořádné postavení Maria, Matka Páně. Není prostě jen největší ze světců, nýbrž je jediná a jedinečná. To, co všechno o ní bylo napsáno jde do nedozírna. Mnohé z toho je velmi krásné, výstižné, pravdivé a vyvěrá z nejryzejších zdrojů křesťanské víry, ale něco mnohé z toho lze pochopit méně, nebo vůbec ne. Musíme se tedy snažit, abychom mezi tím uměli jasně rozlišovat.

Mariina důstojnost a postavení spočívá v tom, že je Matkou

Vykupitele, Bohočlověka Ježíše Krista. Tím, že se stala jeho matkou, stala se křesťankou. Tím, že žila pro své dítě, dorostla do zralosti křesťanského života. Ona spoluprožívala jeho život. Následovala ho až pod kříž, plná víry. Syn Boží se stal v Marii člověkem, čímž vstoupila do nejtěsnějšího vztahu k Bohu. Když Maria po odchodu svého syna žila u Jana, jistě ji věčící vyhledávali a tázali se na Ježíše, vždyť byla jediná, která mohla svědčit o třiceti letech jeho života. I na ni sestoupil Duch svatý a naučil ji chápat tajemství tohoto života. Nelze si představit, že by k ní lidé nepřicházeli se svými starostmi a nesvěřovali se do její modlitby. Vždyť viděli, jak hluboce byla spojena se svým Synem; jistě jí mnozí říkali: „Vzpomeň si na mne ve své modlitbě“. A tak to zůstalo i nadále. Co vede věčícího k Marii, nelze vypovědět několika slovy. Zvláště zřetelně se projevuje hledání její pomoci. Maria je „Potěšení zarmoucených“, „Pomocnice křesťanů“, „Matka dobré rady“. Maria je vyvolená, blízká Bohu; ale ne jako bohyně, která žije v blaženosti své povznesenosti, nýbrž vším, čím je, je z milosti Kristovi. Křesťan si může být jistý její láskou. To znamená, že člověk může do její lásky přinést veškerou svou bídu, i tu zcela skrytou a němou, což je zcela nedocenitelné. Proto k ní trpící neustále vysílají své prosby, aby pomohla. Maria ale nepomáhá svou vlastní mocí, protože ani ona, ani světci nejsou nějakými pobočnými instancemi vedle Boha, které by působili z vlastní vůle a mocí, oni za nás u Boha jen prosí.

Modlitba růžence v sobě obsahuje stále se opakující volání po Mariině přímluvě; zahrnuje v sobě všechnu bídu doléhající na člověka a obsahuje rozjímání a přemítání o jejím životě, který byl naplněn Bohem. Toto rozjímání je zaměřeno na život Kristův.

Mariánská úcta je tedy křesťansky oprávněná a správná; nebyla to dobrá chvíle, když se někteří domnívali, že kvůli pravé úctě k Bohu je třeba přerušit spojení s Kristovou Matkou. K tomu ale nedošlo náhodou. Člověk má totiž sklon přeceňovat to, co miluje. Tak se do vztahu k Panně Marii dostalo leccos přehnaného a blouznivého. K tomu přistupovaly vlivy legend, lidová touha obklopit milované postavy mimořádnými jevy a vyplnit jejich život záračnými událostmi. Dále sentimentalita, sklon k nasládlosti a změkčilosti. Toto všechno napáchalo v oblasti mariánské úcty hodně zla. Nelze se tedy divit tomu, že se proti tomu zvedla kritika všeho druhu, oprávněná i neoprávněná, a že leckteří opravdoví lidé nenacházejí k Marii cestu. Chtějí se vymanit z přepjatosti a pokřivenin, nedokáží však rozlišovat, a proto odhazují vše. To je ale velká ztráta, protože dějiny křesťanské zbožnosti ukazují, jak dokonale je propojena pravá mariánská úcta s bdělým smyslem pro křesťanskou pravdu.

R. Guardini, O modlitbě

Mariánské modlitby

Modlitba připsovaná sv. Atanáši (+ 373)

Nejsvětější Panno, vyslyš naše prosby a rozpomeň se na nás! Obdaruj nás ze svého bohatství, z hojnosti milosti, jimiž oplýváš. Archanděl tě pozdravuje a nazývá tě milostiplnou. Všechna pokolení tě nazývají blahoslavenou. Všechny nebeské kúry ti žehnají. A my pozemšťané také voláme k tobě: Buď zdráva, milostiplná, Pán s tebou! Pros za nás, Matko Boží, Paní naše a Královno naše.

Modlitby papeže Jana Pavla II. (+ 2005)

Matko naše a Těšitelko, potěš nás všechny a dej všem pochopit, že tajemství štěstí je v tom, že budeme opravdu dobrými lidmi, když budeme přemáhat zlo dobrem, věrní vždy tvému Synu Ježíši Kristu.

Matko pravdy, Panno oděná sluncem pravdy, ještě nikdy nebyly masy lidí tak soustavně obelhávány falešnými ideologiemi, tak neprodyšně izolovány od pravdy křesťanské víry, od modlitby, od svátosti Kristovy církve, od výchovy ke křesťanské mravnosti. Ještě nikdy nebylo tolik lidí tak promyšleně zmateno a vnitřně zotročováno. Dábel se raduje, že konečnězmátl člověka do té míry, že lidé zničí sami sebe a temné mocnosti budou triumfovat.

Maria, dějinná hodina tvé pomoci křesťanům i celému světu, pro kterou tě Bůh připravil od věčnosti, je zde. Znič svou panenskou pokorou pýchu a zdánlivou moc otce Iži. Vrať nám svého Syna, který se z tebe narodil, aby vydal svědectví pravdě.

Mně pak dej odvahu, abych za žádnou cenu nikdy nelhal, ani ústy, ani jiným způsobem jednání. Amen.

Modlitba papeže Benedikta XVI.

Svatá Maria, Matko Boží, tys darovala světu pravé světlo, Ježíše, svého Syna, Syna Božího. Ty ses bezvýhradně odevzdala Božím povolání, a tak ses stala zdrojem té dobroty, která prýští z Něho. Ukaž nám Ježíše. Ved' nás k Němu. Uč nás poznávat a milovat ho, abychom byli schopni opravdové lásky a uprostřed zničeného světa byli pramenem živé vody.

Modlitba nemocného

Drahá Matko Ustavivně Pomoci, trpím, už dlouho mě sužuje bolest. A když mi slábne tělo, slábne i duch. Všechno už ztrácím, i sílu k modlitbě. Nikde nenacházím útěchu. Ani návštěva a soucit nejlepších přátel mě nemůže zcela potěšit. Někdy se mě zmocňuje netrpělivost a smutek.

Zůstáváš mi jen ty, nejsvětější Panno! Ty jsi moje naděje. Tvé soucitné srdce se nade mnou slituje. Nejdražší Matko, nezapomínej na své ubohé, opuštěné dítě. Vypros mi sílu, aťtrpělivě a odevzdaně přijímám z Boží ruky každou bolest, anebo – když to přispěje k mé spáse – vřavími zdraví. Když však Bůh ví, čemu slouží mé utrpení a když chce, aby mě nemoc přibližovala k poslední hodině mého pozemského života, chci ochotně jeho vůli přijmout. Doufám, nebeská Královno, že mi vyprosíš sílu radostně přijmout každou oběť kterou bude ode mne žádat tvůj Syn. Dobrotivá Matko Ustavivně Pomoci, vypros mi ztracené zdraví, nebo milost a sílu i nadále trpělivě snášet chorobu z lásky k Bohu. Amen

O dar lásky k Pánu Ježíši a o lásku k Panně Marii

Maria, vroucně si přeješ, aby Ježíš, Tvůj milý Syn, byl milován. Miluješ-li mě, prosím Tě o tuto milost. Vypros mi co největší lásku k Ježíši Kristu, abych jej miloval nade všechno. Připoutej mě k Ježíši tou měrou, aby už nešlo ho nemilovat. Vypros mi také velikou lásku k Tobě, protože ze všech tvorů ty nejvíce lidí miluješ a sama jsi milování hodná. Důvěřuji v Tvé slitování a miluji Tě, má Paní, ale moje láska k Tobě se mi zdá chabá. Vypros mi tedy na Bohu co největší lásku k Tobě, vždyť je to milost, kterou dává jenom Bůh. Živ buď Ježíš, naše láska, a Maria, naše naděje! Amen.

Něco o Itálii III.

Další výlet byl po benátských ostrovech, autobus nás odvezl někam do přístavu. Malou lodí jsme jeli na ostrov Burano, krásné městečko s barevnými fasádami. Na velkém náměstí je plno stánků s ruční krajkou a kostel sv. Martina se vzácným obrazem autora G. Trepola z r. 1724 - Ukřižování. Loď nás zase veze dál na ostrov Torcello, je tu plno zeleně a 60 obyvatel. Uprostřed ostrova stojí kostel sv. Marka, je kamenný a tmavý. V jeho okolí jsou památky byzantské doby, kamenný trůn, na kterém seděl Atilla. Třetí ostrov se jmenuje Murano a je proslavený výrobou benátského skla. Jsme ve sklárně, ukazují nám výrobu figurek a váz. Ještě prohlédneme prodejnu se sklem. Poslední ostrov jsou Benátky, plujeme kolem ostrovního hrbitova. Za kamennou zdí jsou zelené cedry. Nejdříve zde pochovávali nejchudší lidi, pak bohaté a dnes, kdo tu chce být pochován, musí zaplatit na 10 let poplatek. Smuteční průvod je na černých gondolách. Aby se rozlišila gondola s rakví, nařídil kdysi benátský dóže, že bude světle modrá, a tak je tomu i podnes. Po krátké prohlídce městem jsme na náměstí sv. Marka. Je velká vedro, plno holubů a obrovská fronta do baziliky. S rukavcem nás tam nepustili a maminka se bála dát ho do úschovny o dvě uličky dál, protože tam byly inzuliný a další potřebné věci. Z přístavu v Benátkách nás veze velká loď pro 300lidí zpět do přístavu, kde čeká autobus s klimatizací.

Hodně jsme viděli a taky jsme se pořádně ohřáli.

Atka Petružálková

Co znamená žehnání?

Žehnání je určitý postoj, vyjadřující vztah mezi člověkem a Bohem - jde o to vzývat Boha o jeho ochranu nad lidmi a vším, co s nimi souvisí.

Již ve Starém zákoně Izák žehná Jákobovi nebo Mojžíš starožitným rukama žehná izraelskému vojsku, aby porazilo nepřátele. V Novém zákoně Ježíš žehná dětem, které k němu přicházejí. Hodně rozšířené jsou pak Ježíšovy zázraky, kdy se lidí dotýká a uzdravuje hluché, slepé, chromé - a přeneseně jim přítom žehná. Zajímavé je uzdravení ženy, která měla krvotok: ona se Ježíše dotýká, aniž by o tom věděla, a je uzdravena pouhým kontaktem s posvátnem (s Ježíšem, který je sám svatý Syn Boží). Apoštolové jednají obdobně: vkládají ruce na nemocné. Ve Skutcích apoštolů Petr prochází mezi nemocnými a ti se snaží dostat aspoň do kontaktu s jeho stínem, aby byli uzdraveni.

Velký rozkvět žehnání začíná až ve 4. století, kdy církev vyšla z "ilegality". K žehnání osob se časem přidává i žehnání věcí. Tato žehnání se objevují i proto, že do církve přicházejí pohané, a ti si s sebou přinášejí různé pohanské rity, které se pak transformují do církevních rituálů (jde například o procesí se soškami bohyní pro vyprošení požehnaní polí). Zhruba od 4. století se na Západě i Východě rozvíjí kult relikvií, jimž je přisuzována záračná moc a později jsou podmínkou stavby každého kostela (8. stol.). Tehdy se šíří názor, že kontakt s nimi přináší uzdravení - přehnaná úcta k nim pak dokonce dostává přednost před samotným aktem mše svaté a před svátostmi.

Pojmy "žehnat" a "světit" se dříve vůbec nerozlišovaly, teprve středověká scholastika v této věci začala termíny třídit a škatulkovat. Dodnes se ovšem tento rozdíl nepodařilo nějak úspěšně vysvětlit v povědomí normálních lidí. Rozdíl je v účelnosti - třeba auto žehnám, aby sloužilo i pro světské účely, kdežto svěcení vymezuje kostel pouze k bohoslužbě.

Když křesťané vyšli z katakomb, potřebovali nové kostely a brali zavděk i pohanskými chrámy. Chrám zůstal, ale musely se z něj odstranit pohanské symboly, a poté se svěcení již očistěného chrámu odehrálo tak, že se v něm konala první veřejná bohoslužba. Objekt tedy posvěcovalo společenství (přesněji to, co společenství dělá společenstvím), nikoli ritus. Ovšem brzy se objevily i další úkony jako pomazání stěn kostela křížem a další. Přitom Jan Zlatoústý ve 4. století říká, že posvěcení oltáře se děje tím, že se na něm slouží eucharistie, nikoli mazáním olejem - to je podle mě důledek nepochopení křtu, kde se olej původně používal.

Tomáš Mrňávek